

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 191 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ⁽¹⁾, η διεξαγωγή διαδικασίας ελέγχου περί υποχρεώσεως υποβολής σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (και, ενδεχομένως, η υποβολή σε ΕΠΕ), μετά την κατασκευή της μονάδος, εάν η άδεια ακυρώθηκε από το εθνικό δικαστήριο λόγω παραλείψεως διενέργειας ελέγχου περί υποχρεώσεως υποβολής σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, διότι ο έλεγχος αυτός είχε παραλειφθεί δυνάμει εθνικής νομοθεσίας αντίθετης προς το κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ 2012, L 26, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 13 Απριλίου 2016 – Marco Tronchetti Provera SpA κ.λπ. κατά Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Υπόθεση C-206/16)

(2016/C 251/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA και Lauro Sessantuno SpA

Αναιρεσίβλητη: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως το άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2004/25/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς, λαμβανομένων υπόψη των γενικών αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, καθώς και της ορθής εφαρμογής των κατά το δίκαιο της Ένωσης γενικών αρχών της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας, της ορθολογικότητας, της διαφάνειας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 106, παράγραφος 3, στοιχείο d, σημείο 2, του νομοθετικού διατάγματος 58 της 24ης Φεβρουαρίου 1998 (ενιαίο κείμενο των νομοθετικών διατάξεων σχετικά με τη χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 21 του νόμου 52 της 6ης Φεβρουαρίου 1996), και μεταγενέστερες τροποποιήσεις, και του άρθρου 47 octies της υπ' αριθ. 11971 αποφάσεως της 14ης Μαΐου 1999 της Commissione Nazionale per le Società e la Borsa – Consob (κανονισμός εφαρμογής του νομοθετικού διατάγματος 58 της 24ης Φεβρουαρίου 1998 σχετικά με το καθεστώς των υπό εξαγορά εταιριών), και μεταγενέστερες τροποποιήσεις, στο μέτρο που οι εν λόγω διατάξεις επιτρέπουν στην Consob να αυξήσει την τιμή της δημόσιας προσφοράς εξαγοράς κατά το άρθρο 106, σε περίπτωση που υπάρχει «σύμπραξη μεταξύ του προσφέροντος ή των προσώπων που ενεργούν σε συνεννόηση με αυτόν και ενός ή περισσότερων πωλητών», χωρίς να καθορίζονται οι συγκεκριμένες συμπεριφορές που στοιχειοθετούν αυτή την έννοια της συμπράξεως, και επομένως χωρίς να προσδιορίζονται σαφώς οι συνθήκες και τα κριτήρια βάσει των οποίων επιτρέπεται στην Consob να προσαρμόσει προς τα πάνω την τιμή της δημόσιας προσφοράς εξαγοράς;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές (ΕΕ L 142, σ. 12).